

“Saucot uz Jēzu mūsu neatliekamajā vajadzībā!”

12.nedēļa - 100 Lūgšanu dienas

12. – 18.jūnijs, 2020

Laiks beigt reizēties un vienkārši uzticēties

Siku Dako

Kad piedzima mans pirmais bērns, es lasīju visu, ko vien varēju atrast par to, kas varētu atgadīties bērna pirmajos dzīves mēnešos. Galu galā, ir taču teiciens "Laicīgi brīdināts ir laicīgi apbruņots", pareizi? Viņš bija veselīgs, laikā dzimis mazulis ar desmit roku pirkstiem un desmit kāju pirkstiem un izcilu novērtējumu pēc Apgares skalas. Tomēr, raugoties viņa nevainīgajā sejiņā, mani pēkšņi pārņēma neatvairāma dzīvības trausluma apziņa.

Cītīgi turpinot lasīt, es iepazinos ar zīdaiņu pēkšņas nāves sindromu, kas aizsāka nebeidzamus meklējumus internetā. Katrs raksts, ko es izlasīju, katrs stāsts par zaudētu bērniņu šī sindroma dēļ palielināja trauksmi saistībā ar nespēju pasargāt savu mazuli.

Vienā brīdī es lasīju rakstu, kurā tika ieteikts neko nelikt zīdaiņa gultiņā - ne segu, ne mīksto mantiņu - jo katra lieta varēja izraisīt zīdaiņu pēkšņas nāves sindromu. Bet jau nākamajā brīdī es uzgāju kādas mātes stāstu, kura bija ievērojusi visus padomus, kā izvairīties no tā, bet vienalga kādu rītu pamodās un atrada savu bērnu guļam gultiņā bez dzīvības.

Ja nu tā notiktu ar manu mazuli? Ko es varēju darīt citādi, lai manai ģimenei nekad nevajadzētu sastapties ar šādu likteni? Miegš nedeļa man atpūtu, jo es pamodos pie katras kustības, katras skaņas, pie katras bērna elpošanas izmaiņas. Kā mīloša sieva es visās raizēs dalījos ar savu vīru. Pirmo nakti, kad mūsu dēls gulēja ilgāk kā sešas stundas, vīrs viņu pamodināja, lai pārlicinātos, ka viņš joprojām elpo. Mēs abi bijām nožēlojami trauksmes un rūpju kamoli.

Jo vairāk es domāju par to, cik nespēcīga es esmu, lai pasargātu savu bērnu no zīdaiņu pēkšņas nāves sindroma, jo skaidrāk es apzinājos, cik vājas ir manas pūles nodrošināt drošību, aizsardzību un sava bērna labklājību. Patiesību sakot, es nevarēju nodrošināt pat savu, kur nu vēl neaizsargāta mazuļa labklājību!

Sava nespēka izjūtu pārņemta, es griezos pie savas mātes, kas manu skatu pievērsa Jēzum. Kā viņa to varēja? Kā gan ir iespējams jebkad atpūsties, ja ir tik daudz briesmu, no kā sargāt savu bērnu?

Atbilde bija vienkārša: uzticies Jēzum.

"Katru reizi, kad tu liec savu bērnu gulēt, uztici viņu Dieva Rokām, Viņš nekad neguļ un nesauž", bija viņas padoms. "Nes viņu lūgšanā pie Kunga un tur arī atstāj."

Manas raizes par zīdaiņu pēkšņas nāves sindromu, dēla miegu naktī nedarīja drošāku. Tās man deva nepamatotu sajūtu, ka es vismaz "kaut ko darīju" šo raižu dēļ, jo es tam iztērēju daudz enerģijas. Bet manas raizes nepalīdzēja viņam elpot naktī.

Jēzus jautāja: "Kurš jūsu starpā var ar zūdišanos savam mūžam pielikt kaut vienu olekti?" /Mateja 6:27/ Tavas raizes neatrisina problēmu, tās neuzlabo situāciju. Gluži pretēji. Tā vietā, lai dotu ko

vērtīgu, raizes mazina spriestspēju, izpratni un mazina spējas tikt galā ar stresa cēloni, lai kas tas arī būtu.

Tu vari būt noraizējies par finansēm. Tu vari būt noraizējies par izglītību. Par bērniem. Par laulību. Par veselību. Par to, kas pasaulē notiks un kādas būs ilgtermiņa Covid 19 pandēmijas izraisītās sekas. Tu vari raizēties par nākotni un to, kurp doties tālāk. Tu vari raizēties par to, ka raizējies par daudz. Tas nekad nebeidzas!

Lūk, ko Elena Vaita saka:

“Ja mēs ar saviem spēkiem darām mums uzticēto darbu un cerības liekam uz savu gudrību, tad mēs uzņemamies nastu, ko Dievs mums nav uzticējis, un cenšamies to nest bez Viņa palīdzības. Mēs uzņemamies Dievam līdzīgu atbildību un tādā veidā nostājamies Viņa vietā. Lai gan mūs var piemeklēt dažādas rūpes, nelaiimes un briesmas — tās nekad neizpaliks, — tad tomēr, patiesi ticot, ka Kungs mūs mīl un vēl tikai labu, mēs neatradīsimies pastāvīgās rūpēs par nākotni. Ja mēs pilnīgi uzticamies Dievam, kā bērns uzticas saviem mīļajiem vecākiem, tad izzudīs mūsu rūpes un mokas, jo mūsu griba atradīsies Dieva gribā.” /Domas no svētību kalna 100., 101.lpp./

Mēs varam būt droši, ka grēcīgā pasaulē radīsies izaicinošas situācijas. Pasaulīga gudrība saka, ka vislabākais veids, kā sagatavot sevi jebkurai nelaimei, ir sevi izglītot cik daudz vien iespējams - laicīgi brīdināts ir laicīgi apbruņots. Bet tad, kad vētras vidū ir vajadzīgs miers, zināšanas nepalīdz. Vienīgā laicīgā apbruņošanās, kas ir efektīva, ir dziļas uzticēšanās pilnas attiecības ar Dievu, kas Savās rokās tur vissīkāko ātomu un universa plašumus. Labi, ka Viņš joprojām visu kontrolē!

Siku Dako ir vecākā redaktora asistente [inVerse](#), kas ir jauniešu Bībeles studiju materiāls, ko veido Ģenerālkonferences Sabatskolas nodaļa. Vairāk kā desmit gadus Siku kalpoja universitātes pilsētiņā, kad bija saņēmusi bakalaura grādu bioķīmijā un franču valodā. Siku ir arī maģistra grāds teoloģijā ar uzsvaru sistēmātiskajā teoloģijā, Endrjūsa Universitātē. Siku iesaistās inVerse paneļdiskusijā par Bībeles tematiem, tādējādi darot divas no savām mīļākajām lietām, kas ir Bībeles izpēte un darbs ar jauniešiem. Siku un viņas vīram Ārčijam ir trīs zeni - četrus gadus, divus gadus un deviņus mēnešus veci.

SIRDS JAUTĀJUMI:

Vai krīzes laikā jums ir bijušas ticības cīņas? Vai ir bijis grūti mācīties uzticēšanos, kad visi apstākļi un sajūtas ir liecinājušas par to, ka nav pieejams neviens labs risinājums? Kādēļ gan nelūgt Dievam, lai Viņš dāvā stiprāku pārliecību un uzticēšanos Viņa apsolījumiem?

SIRDS IZAICINĀJUMI:

Raizes, satraukums, stress, tās ir dabiskas atbildes reakcijas, kad sastopamies ar grūtām situācijām, kuras nespējam kontrolēt. Padomājiet par savu dzīvi un savu ģimeni. Kas jūsos rada raizes? Kādi scenāriji jums liek baiļoties? Tagad atveriet savu Bībeli un centieties atrast rakstu vietas un stāstus, kuros Dievs apsola mieru un spēku. Izlasiet tos, pierakstiet, iegaumējiet tos un ticiet tiem! Vai ir kas tāds, ar ko mūsu Dievs nevarētu tikt galā?

Meklējot dziļāk - papildus materiāli lasīšanai šajā nedēļā:

- “Klusū, mierā”, /E.Vaita, Laikmetu ilgas, 35.nodaļa/
- Gregory L. Jackson“[Surrender – The Secret to Perfect Peace & Happiness](#)” Džordžs L. Džeksons “Padošanās - pilnīga miera un laimes noslēpums”

78.diena – Lūgšanas vajadzības – piektdiena, 12.jūnijs, 2020

PATEICĪBAS ZIŅOJUMI:

- Mācītājs H.: “Liels paldies par jūsu lūgšanām! Manai māsiņai un sievai tagad ir labāk.”
- Kāds cilvēks noziedoja ievērojamu summu, lai šajā krīzes laikā palīdzētu literatūras evaņģēlistiem visā pasaulē. Literatūras evaņģēlisti, neraugoties uz ierobežojumiem, atrod jaunus un radošus veidus, kā aizsniegt cilvēkus, nododot tiem garīgās grāmatas.

LŪGŠANU VAJADZĪBAS:

- Lūdziet Dievam, lai Viņš jums dāvā vairāk ticības un uzticības, it īpaši šajā krīzes laikā.
- Lūdziet pēc Dieva svētības tiem draudzes locekļiem, kas ir takometru vadītāji Panamas pilsētā, izmantojot tos kā mobilos ietekmes centrus. Puse no Panamas iedzīvotājiem dzīvo Panamasitijā.
- Lūdziet par gaidāmo adventistu sieviešu kalpošanas mazo grupu evaņģelizāciju Rietumnigērijas Ūnijā.
- Lūdziet par saviem tuvākajiem un tālākajiem ģimenes locekļiem. Lūdziet par tiem, kuri vēl nepazīst Jēzu kā savu personīgo Glābēju, lai Dievs tos velk pie Sevis un pārveido viņu dzīves.

79.diena – Lūgšanu vajadzības - Sabats, 13.jūnijs, 2020

Garīgā dziedināšana

“Dziedini mani, ak, Kungs, tad es būšu izdziedināts; palīdzi man, tad ir palīdzēts! Jo Tu esi mana slava.” /Jeremijas 17:14/

“Paralizētais atrada Kristū dziedināšanu gan dvēselei, gan miesai. Pirms viņš spēja novērtēt fizisko veselību, viņam bija vajadzīga dvēseles dziedināšana. Pirms fizisko slimību dziedināšanas Kristus sniedz atvieglojumu prātam un attīra dvēseli no grēka. Šo mācību nedrīkst neievērot. Šodien tūkstoši cieš no fiziskām slimībām, un viņi, tāpat kā paralizētais, ilgojas pēc vēsts: “Tavi grēki tev piedoti.” Nelaimju pamatā ir grēka nasta ar tās nemieru un nepiepildītajām vēlmēm. Tikai pie dvēseļu Dziedinātāja var rast atvieglojumu, tikai Viņa sniegtais miers var atjaunot prāta dzīvīgumu un fizisko veselību.”

/E.Vaita, Kristus dziedinošā kalpošana, 77.lpp./

SIRDS JAUTĀJUMI:

Tik bieži mēs lūdzam, lai Dievs dziedina mūsu fiziskās slimības, neatzīstot, ka pirmā un neatliekamākā vajadzība ir garīgā dziedināšana. Jā, fiziskās slimības var reizēm likties steidzamākas un sāpīgākas nekā vajadzība pēc grēku piedošanas, taču nepielaidiet šeit kļūdu, nav nekas svarīgāks par to, kā atbrīvoties no grēka nastas. “Jo ko tas cilvēkam palīdz, ka viņš iemanto visu pasauli un zaudē savu dvēseli?” /Marka 8:36/

Kas priekš jums ir vieglāk, lūgt Dievu fiziski dziedināt vai lūgt atbrīvošanu no grēka, kā arī spēku pārvarēt iemīļotos grēkus? Vai esat gatavi panest fiziskās slimības tik ilgi, kamēr saņemat garīgo dziedināšanu? Kāpēc lai nelūgtu Dievam tieši tagad atklāt vajadzību pēc garīgās dziedināšanas?

PATEICĪBAS ZIŅOJUMS:

- Dievs mūsu adventistu slimnīcas ir nodrošinājis ar tik ļoti nepieciešamajiem individuālajiem aizsardzības līdzekļiem, lai varētu ārstēt Covid 19 pacientus.
- Adventistu Vispasaules Radio tiešsaistes evaņģelizācijas sanāksmes jau ir piesaistījušas simtiem tūkstošu skatītāju! Šajā krīzes laikā Dievs ar interneta starpniecību aizsniēdz ļoti daudz ļaužu.

LŪGŠANU VAJADZĪBAS:

- Lūdziet pēc garīgas dziedināšanas - no grēkiem, savtīguma un lepnuma.
- Lūdziet par sievieti, kura grib palikt anonīma. Jau 15 gadus viņa cieš no dēmonu uzbrukumiem.
- Lūdziet par jaunu Adventistu centru, kurš kalpo atkarīgo dziedināšanai Orlandā, Floridā (ASV). Tas īpaši palīdz cīņā pret opioīdu epidēmiju. Lūdziet arī par citiem miljoniem cilvēku, kuri ilgojas atbrīvoties no atkarībām.
- Lūdziet par Adventistu Vispasaules Radio tiešsaistes evaņģelizācijas sanāksmju pēdējo vakaru. Kaut daudzi pilnībā nodotu savas sirdis Jēzum un pieņēmtu jaunapgūtās patiesības.

Fiziskā dziedināšana

“Tas Kungs viņu atspirdzinās uz slimības gultas; Tu viņam palīdzi, kad tas guļ savā sērgā.”
/Psalmi 41:3/

“(..) Kristus tagad ir tas pats līdzjūtīgais Ārsts, kāds Viņš bija savā zemes kalpošanas laikā. Viņš ir dziedinošais balzams katrai slimībai, atjaunojošais spēks katram pagurušajam. Viņa mācekļiem šajā laikā jālūdz par slimajiem tikpat patiesi, kā to darīja pirmie mācekļi. Dziedināšana notiks, jo “ticīgo lūgšana izglābs slimo”. Mums ir Svētā Gara spēks, ticības rimtā pašāvēģība, kas balstās uz Dieva apsolījumiem. Kunga apsolījums: “Neveselīem viņi rokas uzliks, un tie kļūs veseli” (Marka 16:18) tagad ir tikpat uzticams kā apustuļu laikā. Tas apliecina Dieva bērnu lielās priekšrocības, tādēļ mūsu ticībai jāpatur viss, ko tās sevī ietver.”
/E.Vaita, Kristus dziedinošā kalpošana, 226.lpp./

SIRDS JAUTĀJUMI:

Dievam ir spēks dziedināt pat caur vienu vārdu. Viņš ir apsolījis, ka visi, kuri Viņam tic, tiks dziedināti. Tas, vai tas notiks šajā dzīvē, vai visbeidzot augšāmcelšanās rītā - ir Viņa ziņā un Viņa tālredzībā. Mēs ticībā tiekam iedrošināti lūgt Visvarenā Ārsta palīdzību. Bieži vien mēs neuzticam Viņam dziedināšanu, kamēr vispirms neesam izsmēluši visas pasaules piedāvātās dziedināšanas iespējas; un, lai gan ir svarīgi darīt visu iespējamo, lai novērstu slimības, ārstētu tās, mums vienmēr ir jāvēršas pie Dieva un jāmeklē Viņa norādījumi, sastopoties ar slimībām. Vai jūs ticat Dieva spēkam dziedināt? Vai jūs uzticiaties, ka Viņš vislabāk zina, kad dziedināt un kad nedziedināt? Vai esat gatavi nodot savas dzīves Viņa rokās veselībā, lai arī slimības laikā paliktu uzticīgi? Vai pieņemsit Viņa dziedināšanu, kura nāks caur dzīvesveida izmaiņām?

PATEICĪBAS ZIŅOJUMI:

- Adventistu draudze dažu dienu laikā uzaicināja kalpošanas darbā vairāk nekā 10 600 digitālo misionāru. Rezultātā, adventistu Bībeles studiju saturs kļūst populārs un parādās saraksta augšgalā meklēšanas vietnēs Google un YouTube.
- Filipīnās simtiem jauniešu tiešsaistē iesaistās apjomīgās lūgšanu grupās un lūgšanu ķēdēs. Notiek atmoda un brīnumi!

LŪGŠANU VAJADZĪBAS:

- Lūdziet, lai vairāk cilvēku ticētu Dieva dziedinošajam spēkam. Lūdziet, lai Dievs dod spēku dzīvot veselīgu dzīvesveidu.
- Lūdziet par adventistu skolām visā pasaulē, kas saskaras ar Covid 19 izraisītajām sekām. Tām ir jāatrod radoši veidi, kā turpināt mācības un uzturēt savas skolas pēc vasaras pārtraukuma.
- Lūdziet par Gabonas misiju, kad laikā līdz 26.jūnijam tiešsaistē Facebook un YouTube kanālos notiek Bībeles konference. Lūdziet, lai Kungs vada šo programmu un aizkustina to cilvēku sirdis, kuri to klausās.
- Lūdziet par māsas D. ģimenes garīgo dziedināšanu un atjaunošanu. Viņas vīram ir kaulu smadzeņu ļaundabīgs audzējs un viņa ticība ir vāja. Bērni ir pametuši draudzi un bībelisko dzīvesveidu. Vecāki slimības dēļ ir invalīdi.

81.diena – Lūgšanu vajadzības - pirmdiena, 15.jūnijs, 2020

Vesels prāts

“Un netopiet šai pasaulei līdzīgi, bet pārvērtieties, atjaunodamies savā garā, lai pareizi saprastu, kas ir Dieva griba: to, kas ir labs, tīkams un pilnīgs.”

/Romiešiem 12:2/

“Gan fiziskās, gan mentālās spējas kopā ar jūtām ir jātrenē tā, lai tiktu sasniegta augstākā efektivitāte.” /Counsels on Health, p. 445/

SIRDS JAUTĀJUMI:

Veselīgs prāts lielā mērā ir atkarīgs no tā, pie kā kavējas jūsu domas, kādu uzturu lietojat, vai savā dzīvē īstenojat fiziskās aktivitātes un veselīgas attiecības. Pastāv zinātniski pierādīta saikne starp to, ko mēs ēdam, un to, kā mūsu uzturs ietekmē mūsu garīgās spējas. Augu valsts uzturs, vairāk augļu un lapu dārzeņi, var pozitīvi ietekmēt mūsu smadzeņu veselību. Arī tas, ko mēs izvēlamies “apēst” ar savām acīm un ausīm, kā arī tas, par ko mēs nepārtraukti domājam un runājam, lielā mērā ietekmē mūsu garīgo stāvokli. Vai jūs izvēlētos domāt par debesu lietām, īpaši par taisnības un svētuma tematiem? Vai, domājot par garīgu aktivitāti, jūs labrāt koncentrētos uz Dieva Vārdu un Dieva gribu? Kādu uzturu jūs lietojiet? Vai atrodiat vēl kādu iespēju ko uzlabot, lai piedzīvotu veselīgāku prātu, kas būtu gatavs iesaistīties garīgās aktivitātēs? Kad jūs pēdējo reizi piedzīvojāt ar kādu cilvēku dziļu un vērtīgu sarunu? Kāpēc gan nelūgt Dievu, lai sākot ar šodienu Viņš mūs varētu vadīt pretī veselīgākam prātam?

PATEICĪBAS ZIŅOJUMI:

- Daudzviet ir atcelti izolācijas ierobežojumi un cilvēki var atkal atgriezties darbā. Arī jauno saslimšanu skaits ar Covid 19 infekciju ir samazinājies daudzās pasaules valstīs.
- Eldens Ramirez (Montānas konferences prezidents): Marta mēnesī 'desmitā daļa' nebija tāda, kādai tai vajadzēja būt. Mēs šo situāciju nesām Dieva priekšā lūgšanā. Saņēmām četrus ziedojumus, kas aizpildīja iztrūkumu! Visi saprata, ka arī aprīlī būs zemi ienākumi. Tomēr 2020.gada aprīlī tika piedzīvots visaugstākais desmitās tiesas ienākums kāds piedzīvots pēdējo 10 gadu laikā! Dievs nodrošina sava darba turpināšanu!

LŪGŠĀNU VAJADZĪBAS:

- Lūdziet, lai Dievs dāvā veselu prātu un spēju izvēlēties kavēties pie taisnīgām domām.
- Lūdziet par draudzes misiju Kongo Demokrātiskajā Republikā. Nedrošība saistībā ar ļaunprātīgām grupām un vispārējo politisko nestabilitāti negatīvi ietekmē draudzes misiju. Lūdziet, lai Dievs salauž šo tumsu un ļaunumu un palīdz šī reģiona cilvēkiem piedzīvot varenu dievbijības atmodu.
- Lūdziet par pilsētas ietekmes centru Battambangā, Kambodžā. Šajā centrā ir sporta zāle, veģetārais restorāns, rotaļu laukums, kapella, veselības apmācības, mūzikas apmācības un valodu skola. Lūdziet, lai Dievs svētī šo daudzšķautņaino pieeju un lūdziet, lai Viņš pilnveido šo kalpošanu, kā arī pieved cilvēkus, kuru sirdis Viņš jau ir sagatavojis.
- Lūdziet par jaunkristītajiem draudzes locekļiem visā pasaulē, kuri ir atdevuši savas dzīves Jēzum šīs globālās krīzes laikā.

Atturība

“Bet es saku: staigājiet Garā, tad jūs miesas kārību savaldīsiet.” /Galatiešiem 5:16/

“Ja izdabātās apetītes spēks bija tik spēcīgs, kas nāca pār cilvēci, ka, lai salauztu šo varu, dievišķajam Dieva Dēlam cilvēka dēļ vajadzēja izturēt gandrīz sešu nedēļu gavēni, tad kāds darbs stāv kristiešu priekšā! Tomēr, lai arī cik milzīga nebūtu cīņa, viņš pār to var gūt uzvaru. Ar šī dievišķā spēka palīdzību, kas nepadevās sātana izgudroto mežonīgo kārdinājumu priekšā, arī viņš var gūt panākumus cīņā ar ļaunumu un visbeidzot varēs valkāt uzvarētāja kroni Dieva valstībā.” /

Counsels on Diet and Foods, 167./

SIRDS JAUTĀJUMI:

Grēks sagrauj mūsu dzīvi visos līmeņos. Grēks ienes nelīdzsvarotību mūsu dzīvēs un vada cilvēkus galējībās. Diētas un dzīvesveida jomā tas rada dažādas veselības problēmas, kurām ir negatīva ietekme ne tikai uz mums, bet arī uz citiem. Tikai ik dienas savienojoties ar Svēto Garu, mēs varam atrast spēku un spēju būt atturīgiem visās lietās.

Vai jūs izvēlēsit šodien lūgt Dievu, lai mērenību varētu ievērot uzturā, laika izmantošanā, plašsaziņas līdzekļu patēriņā un visaptverošā dzīvesveidā? Vai jūs satversiet Viņa žēlastību un uzticēsieties Viņa spējām dāvat jums uzvaru, paļaujoties tikai uz Viņu?

PATEICĪBAS ZIŅOJUMI:

- Džejs: “Es īpaši lūdzu Dievu, lai šajā pandēmijas laikā Viņš paver iespējas kontaktēties ar kaimiņiem, jo es viņus tā īsti nemaz nepazīstu. Dievs atbildēja uz manu lūgšanu, un tagad ir izdevies nodibināt saikni ar viņiem. Es zinu, Viņam ir plāns viņu glābšanai!”
- Aprīļa sākumā Adventistu Vispasaules Radio sadarbībā ar Moldovas Ūniju noturēja evaņģelizācijas sanāksmes Facebook, YouTube un Zoom. Moldovas 28 vietējie mācītāji veidoja šīs sanāksmes plašsaziņas līdzekļos. Tā rezultātā mums tagad ir vairāk nekā 25 500 cilvēku vārdi, par kuriem varam rūpēties, un vairāk nekā 40 cilvēki ir parakstījušies uz kristību klases nodarbībām!

LŪGŠANU VAJADZĪBAS:

- Lūdziet, lai Svētais Gars attīsta jūsos mērenību visās lietās, it īpaši, ja runa ir par apetīti, plašsaziņas līdzekļu patēriņu un miegu.
- Lūdziet par draudzi Ugandas ziemeļos. Adventistu vēsts tiek pārraidīta caur radio, ko citas konfesijas uztver kā uzbrukumu. Lūdziet, lai sirdis tiktu mīkstinātas un daudzi atrastu patiesību!
- Lūdziet par kalpošanu bezpajumtniekiem Sentluisā, ASV. Lūdziet par visiem, kuri ir iesaistīti šajā kalpošanā - lai viņi būtu Svētā Gara papildīti un atspoguļotu Jēzu caur saviem darbiem.
- Lūdziet, lai Dievs pieliek punktu šai Covid 19 pandēmijai.

83.diena – Lūgšanu vajadzības - trešdiena, 17.jūnijs, 2020

Dabas nozīmīgums

“Un Dievs Tas Kungs ņēma cilvēku un ielika viņu Ēdenes dārzā, lai viņš to koptu un sargātu.”

/1.Mozus 2:15/

“Kristus labprāt pulcināja cilvēkus ap sevi zem zilajām debesīm, zaļā piekalnē vai kāda ezera krastā. Šeit, savas radības vidū, Viņš varēja vērst viņu domas no mākslotā uz dabisko. Dabas izaugsmē un attīstībā bija atklāti Viņa valstības principi. Cilvēkiem, paceļot acis uz Dieva kalniem un uzlūkojot Viņa brīnišķo veikumu, ir iespējams mācīties dārgo dievišķo patiesību.”

/E.Vaita, Kristus dziedinošā kalpošana, 54.lpp./

SIRDS JAUTĀJUMI:

Lielākā daļa pasaules iedzīvotāju tagad dzīvo pilsētās. Visapkārt ieskautiem cilvēku radītās lietās, mākslīgās konstrukcijās, piesārņotā gaisā un pārņemtiem ar pastāvīgu troksni, cilvēkiem ir grūti atrast klusos pārdomu brīžus kopā ar Dievu un baudīt Viņa brīnišķīgos darbus dabā. Tomēr laika pavadīšana dabā atspirdzina ķermeni un prātu!

Cik daudz no sava laika jūs pavadiet, aplūkojot mākslīgas vides vai digitāla rakstura lietas? Cik bieži jūs atrodat laiku, lai apbrīnotu Dieva radīto dabu? Kāpēc gan no šī brīža neapņemties regulāri pavadīt laiku dabā, lai sazinātos ar Dievu un apgūtu garīgas mācības?

PATEICĪBAS ZIŅOJUMI:

- Stefans: “Es slavēju Dievu par 100 Lūgšanu dienām. Ikdienas lasījumi dāvāja man priekštiesību lūgt kopā ar savu 9 gadus veco dēlu.”
- Anonīms: “100 Lūgšanu dienas mani ir izaicinājušas ciešāk un uzticīgāk staigāt kopā ar Dievu. Es patiešām cīnos ar dažāda rakstura jautājumiem, bet redzu, ka Jēzū ir iespējama uzvara. Slavējiet viņu!”

LŪGŠANU VAJADZĪBAS:

- Lūdziet, lai Dievs atver acis ieraudzīt garīgās mācības dabā. Lūdziet, lai Viņš atklāj, kā vēl vairāk laika pavadīt dabā kopā ar Viņu.
- Lūdziet par misionāriem, Bībeles darbiniekiem un mūsu Globālās misijas pionieriem, kuri kalpo sarežģītās vietās visā pasaulē.
- Lūdziet par draudzēm, kurām sen nav bijis pieaugums, lai tās piedzīvo atmodu misijai.
- Lūdziet par Ģenerālkonferences vadību, kas meklē veidus, kā vislabāk atbalstīt pasaules draudzes pandēmijas laikā.

Jauns sākums!

“Jeb vai jūs nezināt, ka jūsu miesa ir Svētā Gara mājoklis, kas ir jūsos un ko jūs esat saņēmuši no Dieva, un ka jūs nepiederat sev pašiem? Jo jūs esat dārgi atpirkti. Tad nu pagodiniet Dievu ar savu miesu!” /1.Korintiešiem 6:19,20/

“Nepārzinot veselības principus, neviens nav sagatavots dzīves pienākumiem.”

/E.Vaita, Kristus dziedinošā kalpošana, 271.lpp./

SIRDS JAUTĀJUMI:

Dievs ir ļoti ieinteresēts mūsu labklājībā. Viņš vēlas, lai mēs ar Viņu ne tikai konsultētos, saskaroties ar veselības problēmām, bet Viņš ir gatavs mums palīdzēt iemācīties, kā izsargāties no šodienas izplatītajiem veselības izaicinājumiem un kā stiprināt imunitāti. Tāpēc Viņš mums ir dāvājis vienkāršus principus, kurus īstenot. Šie principi ir: veselīgs uzturs, regulāras fiziskās aktivitātes, tīrs ūdens, saules gaisma, mērenība, pietiekamā daudzumā svaigs gaiss, pienācīga atpūta un uzticēšanās Dievam. Iespējams, ka esat jau pazīstami ar šiem principiem, bet vai jūs tos praktizējat? Kāpēc gan vēl spēcīgāk nepieķerties Dieva veselības principiem un ar Viņa Gara palīdzību nemācīties visus tos praktizēt?

PATEICĪBAS ZIŅOJUMI:

- Bernards: “Mēs slavējam Dievu. Viņš dāvāja mums spēku šīs pandēmijas laikā veikt evaņģelizāciju Kitale, Kenijā. Mēs varējām kalpot visai pilsētai. Daudzas Bībeles tika izdalītas!”
- Anonīms: “Es vēlos slavēt mūsu Dievu! Šīs ārkārtas situācijas laikā tiešsaistē varēju skatīties dažādas adventistu svētrunas no visas pasaules. Viena liecība mani tiešām iespaidoja. Tā bija no cilvēka, kurš bija homoseksuāls, un Dievs viņu atbrīvoja. Es jau ilgu laiku cīnījos ar slepenu grēcīgu atkarību, bet uzklusot šo liecību, es sapratu, ka Dievam nekas nav neiespējams. Es lūdzu un lūdzu, un Dievs man dāvāja uzvaru! Aleluja!

LŪGŠANU VAJADZĪBAS:

- Lūdziet pēc vēlmes un spējas īstenot visus Dieva veselības principus savā un savas ģimenes dzīvē.
- Lūdziet par adventistu draudzi Kingstonā, Jamaikā, kura kalpo caur kulināriju, apvienojot šajā kalpošanā nodrošināšanu ar veģetārajām sviestmaizēm, kristīgajām grāmatām un bērnu stūrīti. Lūdziet Dievu, lai viņš atved klientus un caur esošajiem strādniekiem dāvā tiem Savu mīlestību.
- Lūdziet Dievu, lai Viņš visos adventistus modinātu dziļāku interesi par Elenas Vaitas pravietiskajiem rakstiem.
- Lūdziet par Porto Alegrē, Brazīlijas atbalsta centru ģimenēm ar bērniem, kuri slimo ar autismu. To vada brīvprātīgie, kuri velta savu laiku, lai nodrošinātu atvērtu sadraudzības vidi šīm ģimenēm. Lūdziet pēc Dieva norādījumiem un Viņa Gara, Kurš varētu darboties caur brīvprātīgajiem, aizsniedzot sabiedrību.

Papildus materiāls, lasīšanai šajā nedēļā no Elenas Vaitas grāmatas “Laikmetu ilgās”

35.nodaļa "Klusu, mierā!"

Mat. 8:23-34; Marka 4:35-41; 5:1-20; Lūk. 8:22-39

[333] Tā bija kāda notikumiem bagāta diena Jēzus dzīvē. Pie Galilejas jūras Viņš bija stāstījis savas pirmās līdzības, ar pazīstamiem ainojumiem vēlreiz paskaidrojot ļaudīm savas valstības būtību un veidu, kādā tai jātiek uzceltai. Savu darbu Viņš bija pielīdzinājis sējējam, un savas valstības attīstību - sinepju graudiņa augšanai un rauga iedarbībai mīklā. Pēdējo lielo taisno un bezdievīgo šķirošanu Viņš bija attēlojis līdzībās par kviešiem un nezālēm, kā arī par zvejas tīklu. Ar apslēpto mantu un dārgo pērli tika uzsvērts, cik nesalīdzināmi dārgas ir Viņa mācītās patiesības, kamēr ar līdzību par namturi Viņš mācekļiem rādīja, kā tiem jāstrādā kā Viņa pārstāvjiem.

Visu dienu Jēzus bija mācījis un dziedinājis, un, vakaram tuvojoties, ļaužu drūzma vēl arvien nemazinājās. Izņemot ļoti īsus pārtraukumus ēšanai un atpūtai, Viņš tiem bija kalpojis dienu no dienas. Ļaunprātīgā kritika un sagrozījumi, ar kuriem Viņu pastāvīgi apsūdzēja farizeji, darbu padarīja vēl grūtāku un nogurdinošāku, un tagad dienas beigās Viņš bija tik ļoti noguris, ka nolēma aiziet uz kādu vientuļu vietu otrā pusē ezeram.

Ģenecaretas ezera austrumu krasts nebija pilnīgi neapdzīvots, jo šur tur atradās pa kādai atsevišķai pilsētiņai, tomēr, salīdzinot ar rietumu krastu, tas bija mazapdzīvots apgabals. Tur dzīvoja vairāk pagānu nekā jūdu tautības iedzīvotāju, un sakari ar Galileju bija visai niecīgi. Tāpēc tas Jēzum solīja cerēto vientulību, un Viņš mācekļiem lūdza pavadīt Viņu uz turieni.

Kad Jēzus bija atlaidis ļaužu pulku, Viņš "iekāpa laivā", mācekļi Viņam sekoja un visi steidzīgi devās prom. Tomēr viņiem neizdevās aizbraukt vieniem pašiem. Krasta tuvumā bija citas zvejas laivas, un tajās ātri sakāpa ļaudis, kas sekoja Jēzum, gribēdami Viņu vēl redzēt un dzirdēt.

Beidzot Pestītājs tomēr bija brīvs no ļaužu drūzmēšanās, un, noguruma un izsalkuma mākts, apgūlās laivas aizmugurē un drīz aizmīga. Vakars bija rāms un jauks, un pār ezeru nolaidās klusums. Te pēkšņi debesis apmācās, no kalnu aizām, kas stiepās gar austrumu piekrasti, trakodams atbrāzās viesulis un uz ezera sacēlās briesmīga vētra.

Saule jau bija norietējusi, un pār sabangoto jūru nolaidās nakts melnums. Kaucošo vēju trenkie viļņi mētāja un piešļāca mācekļu laivu, draudot to nogremdēt. Šie rūditie zvejnieki uz ūdens bija pavadījuši visu savu mūžu un laimīgi izglābušies daudzās vētrās, bet tagad viņu spēks un prasme neko nelīdzēja. Šķita, ka vētras varā tie ir pilnīgi bezspēcīgi, un, kad viņi redzēja, ka laiva pildās ar ūdeni, zuda jebkāda cerība.

Ar visiem spēkiem cenzdamies glābties, tie bija aizmirsuši, ka laivā ir Jēzus. Redzot, ka mācekļu pūles ir veltīgas un viņus gaida vienīgi nāve, tie atcerējās To, kurš bija pavēlējis doties pāri ezeram. Jēzus tagad bija viņu vienīgā cerība. Izmisumā un bezpalīdzībā tie sauca: "Kungs, Kungs!" Bet biezā tumsa apslēpa Viņu to skatiem. Vētras kaukšana apslāpēja balsis, un atbildes nebija. Uzmācās šaubas un bailes. Vai Jēzus viņus būtu atstājis? Vai Tas, kurš bija uzvarējis slimības, dēmonus un pat nāvi, tagad nespēja palīdzēt saviem mācekļiem? Vai Viņš tos būtu aizmirsis nelaimē?

Tie sauca vēlreiz, bet, izņemot niknās brāzmas, nebija nekādas atbildes. Laiva jau sāka grimt. Vēl mirklis, un acīmredzot tos aprīs satrakotie viļņi.

Pēkšņi tumsu pāršķēla žilbinoši spilgts zibens, un viņi ieraudzīja Jēzu aizmigušu mierīgi gulam apkārtējā satraukuma neskartu. Pārsteigumā un izmisumā tie iesaucās: "Mācītāj, vai Tu nebēdā, ka ejam bojā?" Kā Viņš var tik mierīgi gulēt, kad tie ir briesmās un cīnās ar nāvi?

Viņu kliedziens Jēzu atmodināja. Kad Viņu atkal apgaismoja jauns zibens uzliesmojums, tie redzēja Pestītāja sejā Debesu mieru; Viņa skatienā tie lasīja sirsniņu, pašreizējīgu, mīlestību un, ar visu sirdi pievēršoties Viņam, mācekļi sauca: "Kungs, palīdzi mums, mēs grimstam!"

Nekad nevienas dvēseles kliedziens nav palicis bez atbildes. Kad mācekļi satver airus, lai vēl pēdējo reizi mēģinātu glābties, Jēzus pieceļas. Vētrai trakojojot un bangām gāžoties pār viņiem, Viņš stāv starp saviem skolniekiem, un Viņa seju apgaismo zibens. Jēzus paceļ roku, kas tik bieži darījusi žēlsirdības darbus, un saka trakojošajai jūrai: "Klusu, mierā!"

Vētra apklust. Bangas saplok un norimst. Mākoņi sadalās un aizslīd, un iemirdzas zvaigznes. Laiva slīd pa mierīgu jūru. Tad, pievēršoties saviem mācekļiem, Jēzus noskumis jautā: "Kam jūs esat tik bailīgi? Kā jums nav ticības?"

Mācekļi klusē. Pat Pēteris nemēģina izteikt vārdos to godbijību, kas pilda viņa sirdi. Arī citas laivas, kas pavadīja Jēzu, bija pārcietušas šīs briesmas. Šausmas un izmisumu bija izjutuši visi braucēji, bet Jēzus pavēle šajā satricinājumā atkal ienesa mieru. Vētras brāzmas bija sadzinušas laivas tuvu kopā, tā ka visi braucēji kļuva par brīnuma aculieciniekiem. Vētrai sekojošajā klusumā bailes ātri aizmirsās, un ļaudis savā starpā sačukstējās: "Kas Tas tāds, ka pat vējš un jūra Tam paklusa?"

Kad Jēzu pamodināja, lai Viņš stātos pretī vētrai, Pestītājs bija pilnīgi mierīgs. Viņa vārdos vai skatā nebija ne jausmas no bailēm, jo baiļu nebija Viņa sirdī. Bet ne jau dievišķās visspēcības dēļ Viņš palika mierīgs. Ne jau kā "zemes, jūras un debesu Kungs" Viņš varēja netraucēti dusēt. Nē, šo varu Jēzus bija nolīcis, jo Viņš saka: "Es no sevis nespēju darīt nekā". (Jāņa 5:30) Viņš uzticējās Tēva visspēcībai. Jēzus mierīgi gulēja ticībā - ticībā Dieva mīlestībai un rūpēm - un tā vārda spēks, kas apklusināja vētru, bija Dieva spēks.

Kā Jēzus dusēja, paļaudamies uz Tēva rūpēm, tā mums vajadzētu būt mierīgiem, apzinoties, ka esam Glābēja ziņā. Ja mācekļi būtu Viņam uzticējušies, tie būtu mierīgi. Bailes briesmu brīdī parādīja viņu neticību. Nopūlēdamies ar sevis glābšanu, tie aizmirsa Jēzu, un tikai tad, kad tie izmisuši, uz saviem spēkiem vairs necerēdami, vērsās pie Viņa, Viņš varēja palīdzēt.

Cik bieži mēs piedzīvojam to pašu, ko mācekļi! Kad uzbrūk kārdināšanu vētras un šaudās briesmīgi zibeņi, kad viņi veļas mums pāri, mēs vieni paši cīnāmies ar šo stihiju, aizmirsdami, ka ir Kāds, kurš spēj palīdzēt. Mēs paļaujamies uz saviem spēkiem, līdz cerība ir zudusi, un mēs jau ejam bojā. Tad atceramies Jēzu, bet, saucot pēc glābšanas, mēs nesauksim veltīgi. Kaut gan Pestītājs skumji pārmet mūsu neticību un paļaušanos uz sevi, tomēr Viņš nekad neatstāj mūs bez nepieciešamās palīdzības. Neatkarīgi no tā, vai esam uz sauszemes vai jūras, ja mūsu sirdīs ir Pestītājs, mums nav ko baidīties. Dzīva ticība Glābējam nomierinās dzīves jūru un izglābs mūs no briesmām tādā veidā, kādu Viņš atzīs par labu.

Šajā brīnumā, kad Jēzus apklusināja vētru, ir ietverta arī vēl kāda cita garīga mācība. Ikviens cilvēka piedzīvojums liecina, cik patiesi ir Svēto Rakstu vārdi: " "Bet bezdievji ir kā saviļņota jūra, kas nevar rimt, bet kuras ūdeņi uzvanda dūņas un dubļus. Bezdievjiem nav miera!" saka Mans Dievs." (Jes. 57:20,21) Mūsu mieru ir iznīcinājis grēks. Kamēr nav pakļauts paša es, mēs nevaram norimt. Nekāda cilvēciska vara nespēj savaldīt sirdi pārvaldošās kaislības. Šajā ziņā mēs esam tikpat bezspēcīgi, cik bezspēcīgi bija mācekļi, kad vajadzēja apklusināt trakojošo vētru. Bet Tas, kurš pavēlēja norimt Galilejas viņiem, vēl mieru ikkatrai dvēselei. Lai cik stipra arī nebūtu vētra, tie, kas vērsās pie Jēzus, saukdami: "Kungs, glāb mūs!", atradīs patvērumu. Viņa žēlastība, kas dvēseli salīdzina ar Dievu, klusina cilvēcisko kaislību bangas, un Viņa mīlestībā sirds kļūst mierīga. "Viņš apklusināja vētru, ka norima viņi. Viņi priecājās, ka iestājās klusums, un Viņš ievēda viņus

iecerētajā ostā." (Ps. 107:29,30) "Tad nu mums, ticībā taisnotiem, ir miers ar Dievu." "Un taisnības nopelns būs miers, un taisnības auglis būs klusums un drošība mūžīgi." (Rom. 5:1; Jes. 32:17*)

Agri no rīta, kad uzlecošās saules stari ar svētījošu mieru skāra zemi un jūru, Pestītājs ar saviem ceļabiedriem piestāja malā. Bet, tikko viņi spēra kāju uz krasta, tos sagaidīja vēl briesmīgāks skats par vētras trakošanu. No kādas paslēptuves kapos tiem tagad virsū drāzās divi ārpūtīgie, it kā gribēdami tos saplosīt gabalos. Pie šo cilvēku rokām un kājām vēl karājās gabali no ķēdēm, kuras tie, bēgot no ieslodzījuma, bija pārrāvuši. Viņu ķermeņi bija vienās brūcēs un vietām asiņoja, kur tie sevi bija ievainojuši ar asiem akmeņiem. Zem garajiem, izspūrušajiem matiem ārpūtā liesmoja acis. Šķita, ka viņus pārņēmušie dēmoni bija izdzēsuši jebkādu cilvēcisko līdzību, un tie vairāk izskatījās pēc plēsīgiem zvēriem nekā pēc cilvēkiem.

Mācekļi ar saviem ceļabiedriem šausmās bēga, bet tad viņi pēkšņi pamanīja, ka Jēzus nav pie viņiem, un pagriezās, lai paskatītos, kur Viņš palicis. Viņš stāvēja tur, kur tie Viņu bija atstājuši. Viņš, kas bija apklusinājis vētru, kas vēl pirms tam bija stājies pretī sātanam un to uzvarējis, nebēga no šiem dēmoniem. Kad vīri, zobus griezdami un ar putām uz lūpām, bruka Viņam virsū, Jēzus pacēla to pašu roku, kas bija pavēlējusi norimt viņiem, un garu apsēstie vairs nevarēja pienākt tuvāk. Trakodami, tomēr bezspēcīgi, tie stāvēja Viņa priekšā.

Jēzus autoritatīvi pavēlēja nešķīstajiem gariem no tiem iziet. Viņa vārdi iespaidās nelaimīgo cilvēku aptumšotajos prātos. Tie neskaidri noprata, ka te ir Kāds, kas viņus spēj glābt no briesmīgajiem dēmoniem. Tie pakrita pie Pestītāja kājām, lai Viņu pielūgtu. Bet, kad lūpas jau pavērās lūgšanai pēc Viņa žēlastības, ar viņu muti ierunājās dēmoni, stipri kliegdami: "Kas man ar Tevi, Jēzu, Tu Dieva, Visaugstākā Dēls? No Dieva puses lūdzu, nemoki mani!"

Jēzus jautāja: "Kāds tev vārds?" Tas atbildēja: "Vārds man leģions, jo mūsu ir daudz." Izlietodami nomocītos cilvēkus par starpniekiem, tie lūdās Jēzu neizraidīt viņus no apgabala. Kalna nogāzē, ne visai tālu no tās vietas, ganījās liels cūku bars. Dēmoni lūdza, lai tiem atļauj ieiēt cūkās, un Jēzus atļāva. Tūlīt cūku ganāmpulku pārņēma panika. Tās drāzās lejā no kraujas un, nespēdamas krastā apstāties, iegāzās ezerā un noslīka.

Pa to laiku ar velna apsēstajiem bija notikusi apbrīnojama pārmaiņa. Viņu prātos bija iespīdējusi gaisma. Acis izstaroja saprātu. Sejas, kas tik ilgi bija pārvērstas sātana līdzībā, piepeši kļuva maigas, asinīm apraiptās rokas bija mierīgas, un priecīgām balsīm tie slavēja Dievu par savu atbrīvošanu.

Visu notiekošo no kraujas bija redzējuši cūku gani, un tie aizsteidzās par to ziņot saviem darba devējiem un pārējiem ļaudīm. Pārsteigti un nobijušies visi ciema iedzīvotāji iznāca pretī Jēzum. Šie divi velna apsēstie ilgu laiku bija terorizējuši visu apgabalu. Neviens neuzdrošinājās iet garām vietām, kur tie uzturējās, jo ar dēmonisku niknumu tie uzbruka katram ceļiniekam. Tagad šie cilvēki, apģērbti un pie pilna saprāta, sēdēja pie Jēzus kājām, klausīdamies Viņa pamācības un slavēdami Tā vārdu, kas to visu bija darījis. Bet ļaudis, kas šo apbrīnojamo skatu ieraudzīja, nepriecājās. Cūku zaudējums tiem šķita daudz svarīgāks par šo sātana gūstekņu atbrīvošanu.

Patiesībā zaudējums, ko piedzīvoja cūku īpašnieki, bija žēlastība. Viņi bija iegrimuši laicīgās lietās, un nemaz neinteresējās par garīgās dzīves lielajām iespējām. Jēzus gribēja pārtraukt šo egoistiskās vienaldzības apmātību, lai tie varētu baudīt Viņa žēlastību. Bet neapmierinātība un sašutums par laicīgo zaudējumu aptumšoja ļaužu acis, tādēļ tie nespēja saskatīt piedāvāto priekšrocību.

Pārdabiskā spēka izpausme pamodināja ļaužu mānticību un radīja bailes. Šī svešinieka uzturēšanās viņu vidū varētu izsaukt vēl citas nelaimes. Viņi baidījās no ļansīāla bankrota un nolēma atbrīvoties no Jēzus klātbūtnes. Tie, kas bija atbraukuši pāri ezeram kopā ar Jēzu, izstāstīja visu, kas bija noticis iepriekšējā naktī - par briesmām vētras laikā un ka vējš un jūra tika apklusināti. Bet viņu

vārdiem nebija panākumu. Ļaudis uztraukti pulcējās ap Jēzu, lūgdami Viņu iet prom, un Viņš paklausīdams nekavējoties iekāpa laivā un aizbrauca uz pretējo krastu.

Gadariešiem tika dots dzīvs Kristus spēka un žēlastības pierādījums. Tie redzēja cilvēkus, kam bija atjaunots saprāts, bet bija tik ļoti noraizējušies par briesmām, kas draudēja laicīgajai labklājībai, ka pret To, kas viņu acu priekšā bija uzvarējis tumsības valdnieku, izturējās kā pret nelūgtu viesi un aizraidīja Debesu dāvanu no savām durvīm. Mums nav šādas izdevības atraidīt Kristu kā personu, kā tas bija gadariešiem, tomēr arī tagad ir daudzi, kas atsakās paklausīt Viņa vārdam, tāpēc ka paklausība ietvertu materiālu interešu upurēšanu. Lai Jēzus klātbūtne tiem neradītu nansiālus zaudējumus, daudzi noraida Viņa žēlastību un Viņa Garu.

Pavisam citas izjūtas pildīja dziedinātos. Tie ilgojās pēc sava Glābēja sabiedrības. Viņa klātbūtnē tie jutās droši un pasargāti no dēmoniem, kas tos visu laiku bija mocījuši un nolaupījuši dzīves labākos gadus. Kad Jēzus gatavojās kāpt laivā, tie no Viņa neatkāpās, bet, ceļos nometušies, lūdza, lai Jēzus tiem atļautu palikt pie sevis, tā ka tie vienmēr varētu klausīties Viņa vārdus. Bet Jēzus viņiem lika iet mājās un stāstīt, kādas lietas Kungs tiem bija darījis.

Viņiem tika uzticēts pienākums doties pagānu mājokļos un stāstīt par svētībām, ko tie bija saņēmuši no Jēzus. No Pestītāja šķirties bija grūti. Bez šaubām, viņiem būs lielas grūtības, dzīvojot savu pagānisko tautiešu vidū. Bez tam šķita, ka ilgā atšķirtība no sabiedrības tos droši vien būs padarījusi par nederīgiem Kristus norādītajam darbam. Taču, tiklīdz Jēzus parādīja šiem cilvēkiem viņu uzdevumu, tie bija gatavi paklausīt. Viņi stāstīja par Jēzu ne tikai saviem mājiniekiem un kaimiņiem, bet pārstaigāja visu Dekapoli, sludinādami, ka Viņam ir spēks glābt un, liecinādami par to, kā Viņš tos bija atbrīvojis no ļaunajiem gariem. Šo darbu darot, tie varēja saņemt lielāku svētību, nekā tad, ja tikai sava labuma dēļ būtu palikuši Jēzus tuvumā. Tieši labo pestīšanas vēsti izplatot, mēs nākam tuvāk Glābējam.

Divi no ļaunajiem gariem atbrīvotie cilvēki bija pirmie misionāri, kurus Kristus izsūtīja pasludināt Evaņģēliju Dekapolē. Tikai dažus mirkļus šie cilvēki bija baudījuši priekšrocību dzirdēt Kristus mācības. Nekad viņu ausis nebija aizsniegusi no Pestītāja lūpām atskanējusi svētruna. Viņi nevarēja pamācīt ļaudis kā mācekļi, kas ik dienas bija kopā ar Jēzu. Viņiem viņu pašu personā bija pierādījums, ka Jēzus ir Mesija. Viņi varēja stāstīt to, ko paši bija piedzīvojuši, dzirdējuši un redzējuši no Kristus spēka. To var darīt ikviens, kura sirdi skārusi Dieva žēlastība. Mīļotais māceklis Jānis rakstīja: "Kas no sākuma bija, ko esam dzirdējuši, ko savām acīm esam redzējuši, ko esam skatījuši un mūsu rokas ir aptaustījušas, dzīvības vārdu (..), ko esam redzējuši un dzirdējuši, to pasludinām arī jums." (1. Jāņa 1:1-3) Kā Kristus lieciniekiem mums jāstāsta par to, ko zinām, ko paši esam redzējuši un sajutuši. Ja soli pa soli sekosim Jēzum, tad mums vienmēr būs kaut kas konkrēts, ko teikt par to, kā Viņš mūs ir vadījis. Mēs varēsim pastāstīt, ka esam pārbaudījuši Viņa apsolījumus un pārliecinājušies, ka tie ir patiesi. Mēs varēsim runāt par saviem piedzīvojumiem Kristus žēlastībā. Tieši tā ir liecināšana, uz kādu Kungs mūs aicina un kuras trūkuma dēļ iet bojā pasaule.

Kaut gan Gadaras novada ļaudis Jēzu neuzņēma, Viņš tos neatstāja tumsībā, kuru tie izvēlējās. Kad tie Viņu lūdza aiziet, tie vēl nebija dzirdējuši Pestītāja vārdus. Viņi nezināja neko par to, ko noraida. Tāpēc Jēzus gaismu piedāvāja vēlreiz un ar tādu cilvēku starpniecību, ko tie nevarēja atteikties uzklaut.

Iznīcinot cūkas, sātans centās novērst ļaudis no Pestītāja un aizkavēt Evaņģēlija pasludināšanu šajā apgabalā. Bet tieši šis gadījums vairāk nekā jebkas cits pamodināja vietējos iedzīvotājus un pievērsa uzmanību Kristum. Lai gan Pestītājs pats aizgāja, palika dziedinātie - Viņa spēka apliecinātāji. Bijušie tumsības valdnieka mediji kļuva par gaismas kanāliem, par Dieva Dēla vēstnešiem. Cilvēki brīnījās, klausoties brīnišķo vēsti. Kad Jēzus atkal atgriezās Dekapolē, ļaudis pulcējās pie Viņa, un trīs dienas ne tikai vienas pilsētas iedzīvotāji, bet tūkstoši no visa apkārtējā apgabala klausījās

pestīšanas vēsti. Mūsu Pestītāja varai ir pakļauts pat ļauno garu spēks, un viņu darbošanos uzvar labais.

Sastapšanās ar velna apsēstajiem Gadarā bija paraugstunda mācekļiem. Tā atklāja degradācijas dziļumus, kur sātans cenšas ieraut visu cilvēci, kā arī Kristus sūtību atbrīvot to no viņa varas. Šīs nožēlojamās, kapos dzīvojošās, dēmonu apsēstās būtnes, vergodamas neapvaldītajām kaislībām un riebigām iekārēm, rāda, par ko kļūtu visa cilvēce, ja to atstātu sātana pakļautībā. Sātana ietekme uz cilvēkiem pastāvīgi vērsta uz to, lai, kairinot jutekļus, saprātu ievirzītu ļaunuma gultnē un pamudinātu uz varasdarbiem un noziegumiem. Viņš novājina ķermeni, aptumšo prātu un dvēseli padara zemisku. Ikreiz, kad cilvēki atraida Pestītāja aicinājumu, tie sevi pakļauj sātanam. Šodien to dara miljoni ikvienā dzīves jomā - mājās, darbā un pat draudzē. Tāpēc arī varmācība un noziegumi ir pārņēmuši pasauli, un cilvēku mājokļus kā līķauts ietin morāliska tumsa. Ar savām mātīgajām kārdināšanām sātans pavedina ļaudis uz arvien lielākiem grēkiem, kas beidzās ar pilnīga degradāciju un postu. Vienīgā aizsardzība pret viņa varu atrodama Jēzus klātbūtnē. Cilvēku un eņģeļu priekšā sātans ir atklāts kā cilvēku ienaidnieks un iznīcinātājs, bet Kristus - kā Draugs un Glābējs. Viņa Gars cilvēkā attīsta visu, kas raksturu un dabu padara cildenu. Cilvēka miesu, dvēseli un garu Viņš pārveido Dievam par godu. "Jo Dievs mums nav devis bailības garu, bet spēka, mīlestības un savaldības garu." (2. Tim. 1:7) Viņš mūs ir aicinājis iemantot "mūsu Kunga Jēzus Kristus godību" un ir "nolēmis darīt" raksturā "līdzīgus sava Dēla tēlam". (2. Tes. 2:14; Rom. 8:29) Tādējādi dvēseles, kas bija degradējušās un kļuvušas par sātana ieročiem, joprojām Kristus spēkā tiek pārvērstas par taisnības vēstnešiem, un Dieva Dēls tās izsūta stāstīt, "kādas lielas lietas tas Kungs tev ir darījis un kā Viņš par tevi apžēlojies." (Marka 5:19)